

Kdysi dávno v jedné daleké Libyi...

Legenda o sv. Jirkovi

Před několika lety se u malebného městečka jménem Libye usadilo prapodivné stvoření. Bylo velké jako rodinný domek a ošklivé jako vypelichaná opice. Taktéž bylo pokryté zelenými šupinami a mechem. Obyvatelé městečka poznali, že se jedná od draka.

Tento drak byl však v něčem zvláštní. Místo ohně kašlal a smrkal. Za pár týdnů nakazil město prapodivnou nemocí, o které nikdo nic nevěděl. Drak s lidmi uzavřel dohodu. Chtěl, aby mu každý den nosili lidé respirátory, zásoby kapesníků a dostatek jídla. Bohužel respirátory i jídlo brzy došlo, a tak drak rozhodl, že se losem budou vybírat lidé. Člověk, který je vylosován musí drakovi týden sloužit. V této zakleté tombole byl každý člověk z města a bez výjimek chodily za drakem. Bohům žel, když se člověk vrátil po týdnu služby u draka, přinesl si s sebou nejen bolavá záda a vyčerpání, ale i zákeřnou nemoc.

Jednoho dne však přišlo něco, čeho se každý obával. Los vyšel na královskou rodinu. Přesněji byla vylosována mladá princezna. Král byl tak zděšen že jeho dcera bude muset pracovat a proto vymyslel geniální nápad. Povolal do svého města statečného a vždy připraveného rytíře Jiřího.

Když přijel do města a uviděl nakaženého draka, okamžitě zasáhl. Se svým motorovým ořem z bazaru vjel do garáže, ve které se na půl dne uzavřel. Obyvatelé cítili okolo garáže prapodivný smrad kouře, chemikálií a síry. Když se z garáže začal linout černý dým, všichni se shromáždili okolo malého stavení. Náhle se otevřela vrata a vyšel statečný Jiří, s anti-radiačním oblekem, plynovou maskou a prapodivnou tekutinou ve flakonu. Všichni na něj s podivem zírali. Jiří náhle pronesl větu, na kterou dodnes v Libyi pamatují:

„Nechodil jsem na hodiny profesora Snepa pro nic za nic.“ A s těmito slovy vyrazil na draka.

Když Jiří stanul v obleku před drakem, vyzývavě na něj zvolal:

„Já, rytíř Jiří, toho jména první, narozen na území Sedmi království, absolvent Bradavické školy, tě vyzývám na souboj nakažený draku.“ Drak se znaveně zvedl a pokusil se zařvat. Místo toho vydal podivný pazvuk, jež připomínal včelu v říji než li draka. Drakovi pohyby byly pomalé a slabé. Jiří proto neměl problém k němu přistoupit blíž a vyfotit si selfie na svůj Instagram. Když tak Jiří učinil, z neznámého váčku, jež pravděpodobně ukradl Hermioně, vytáhl obří uchošťour, který strčil drakovi do nosu. Jiří odběhl za skálu. Než si toho drak všiml, Jiří se vrátil s papírem v ruce a s brýlemi četl: „No, tak to vypadá, že jste Covid pozitivní.... Nedivím se, že jste měl tak špatnou náladu. Takovýhle průběh by skolil každého. No tak já vám dám tady tu vakcínu, stoprocentně BIO před chvílí připravovanou. Ani nebude potřeba druhá dávka...“

Jiří pak draka naočkoval a poslal ho do jeho jeskyně na odpočinek. Pak se vrátil zpět do města. Když tam přišel, král mu chtěl dát hory doly zlata, Jiří však zlato nechtěl. Chtěl jen blaho malebného města, a tak požádal krále, aby vymyslel očkovací systém, jehož pomocí budou všichni naočkováni. A tak se taky stalo. Když byla vesnice naočkována BIO vakcínou, poděkovali Jiřímu a prohlásili ho za svatého. A od té doby si ho každý rok připomínáme 24. dubna, kdy proběhlo první očkování.